

Kwartaalmagazine • jaargang 27 • afgiftekantoor 2400 Mol 1 • Erk. Nr. P708136 • v.u. An Konings, Galbergen 21 2400 Mol

Inhoud

03

Voorwoord

04

Veranderingen in de Duin en het Zandmanneke

06

Het onthaal, verbinder van vele subgroepen binnen De Witte Mol

07

Voorstelling Sandra Leys

08

Personeelsverloop, over het algemeen een wederkerend dilemma in de zorg?

10

Sponsoring "special ad"-bus

11

Vennestraat op uitstap

12

Fotopagina

14

De brug tussen zorggebruiker, netwerk en organisatie

16

Verhuizen: het oude loslaten en het nieuwe omarmen...

18

De herdenkingsviering: herinneringen zijn er om warm te houden

19

Vorming voor cluster NAH

20

Vrijwilligersfeest

21

Leefgroepacties

22

NIEUW: Kookboek Tony

23

Afscheid van Leentje

Stijn VZW

STIJN VZW • KEMPISCHE STEENWEG 555, 3500 HASSELT
BE 0430.452.461
RPR ONDERNEMINGSRECHTBANK ANTWERPEN, AFDELING HASSELT
WWW.STIJN.BE – INFO@STIJN.BE

Colofon

Redactie/Eindredactie:

Lies Houben
Christel Aerts
Carine Lijen
Fons Wouters
An Konings
Marleen Vranckx

Journalisten:

Liesbeth Gellens
Jasmien Truyers

Voorwoord

Lieve lezer,

Met het nieuwe jaar 2026 voor de deur, gaat mijn blik nog even mijmerend over het afgelopen jaar 2025. Het was een bewogen jaar. Niet zozeer omdat we weer vele nieuwe dingen hebben uitgevonden of dat er weer van alles aangepakt moest worden om het op een (totaal) andere manier te gaan doen.

Neen, 2025 was een jaar waarop we weemoedig kunnen terug kijken. Het werd gekenmerkt door verlies en afscheid nemen. We moesten veel zorggebruikers afgeven, vaak definitief. Ook hun netwerk missen we nu ze niet meer langskomen op onze leefgroepen. Er werd verhuisd en daardoor moest de oude thuis verlaten worden. Niet eenvoudig.

2025 was echter ook een jaar van moed en veerkracht. Van dankbaar terugkijken op wat was. Van missen, maar ook samen lachen om wat geweest is. En van het omarmen van wat nieuw is, en ongetwijfeld weer mooie dingen met zich brengt.

2025 was ook een jaar van creëren, van zoeken naar krachten en positieve dingen. Van warmte en verbondenheid, in het samen treuren én het samen opbouwen. Van nieuwe dingen verkennen, waarmaken en ervan genieten. Van naar de toekomst durven kijken.

We kijken hoopvol uit naar 2026. Een jaar dat evengoed opnieuw bewogen kan en bijzonder zal zijn. Maar wetende dat elk verdriet gepaard gaat met warmte, verbondenheid, dankbare herinneringen en hoop. Wetende dat veerkracht en flexibiliteit elke Witte Mollenaar kenmerken, ben ik er gerust in: 2026 wordt een mooi jaar, met uitdagingen, veranderingen en ... verse pizza van het Ven.

Benieuwd naar dat laatste?: duik dan zeker in dit magazine!

Ik wens u van harte een bijzonder 2026 toe!
Veel leesplezier,

An Konings
Directeur De Witte Mol

Vormgeving & Beeld:
Stef Vranken

Eigen artikels zijn altijd welkom. Elk artikel moet naam en contactgegevens van de auteur bevatten. Op vraag kunnen artikels anoniem gepubliceerd worden.

Redactieadres:
Witte Mol Contact,
Galbergen 21, 2400 Mol
journalist.witemol@stijn.be

Veranderingen in de Duin en het Zandmanneke: afscheid nemen van gevestigde waarden, maar tegelijk verwelkomen van een nieuwe jonge garde

De voorbije tijd werden er enkele leefgroepen geconfronteerd met ingrijpende veranderingen. De oorzaken waren in de diverse groepen erg verschillend. Zo ging het in de Duin over een aantal opeenvolgende overlijdens. Binnen het Zandmanneke is er een groep kinderen doorgeschoven naar de volwassenenwerking. Dit heeft heel wat invloed op de werking van de leefgroep. Naargelang de omstandigheden is dit meer of minder ingrijpend.

Op De Duin waren er heel wat sterfgevallen na elkaar. Op anderhalf jaar tijd zijn er vijf zorggebruikers overleden, dat is de helft van de groep. Elke keer afscheid nemen van gevestigde waarden die daar soms al wonen sinds de beginjaren van De Witte Mol. De aard van de groep, de werking wordt helemaal bepaald door je zorggebruikers. Je bent erg nauw betrokken bij het leven van deze mensen, ze zijn er elke dag en de meesten ook elke nacht. Elke zorggebruiker heeft zijn eigen specifieke karakter en typische eigenheid, er ontstaat een hechttingsband dat is

onvermijdelijk. Voor een groep is het dan ook elke keer zwaar om iemand te verliezen. Het zet de werking op zijn kop, maar het brengt ook de nodige emoties met zich mee. Het is afscheid nemen van die persoon, maar ook een stukje van de oude structuur. Ook voor de andere zorggebruikers is het aanpassen en een verlies verwerken. Ook al kunnen ze het niet altijd met woorden vertellen, onze zorggebruikers voelen veel, ze voelen de spanningen, de emoties die in de groep aanwezig zijn en hebben zelf ook emoties. Plots is er een lege plek aan tafel, een leeg bed. we proberen onze zorggebruikers zo goed mogelijk te betrekken wanneer er afscheid moet genomen worden, maar het blijft voor hen een lastige overgang. Dit brengt vaak veranderingen teweeg in hun gedrag voor korte of langere termijn. Je moet hier als leefgroep gepast op reageren en een nieuwe weg zoeken om hen te begeleiden. Maar het leven gaat verder en al snel komt er een nieuwe zorggebruiker. Vaak zijn de nieuwe zorggebruikers van een jongere generatie en zijn er heel andere noden en zorgen. Ook dat is aanpassen voor de groep: de eetmomenten worden weer drukker, er zijn andere geluiden, andere zorggebruikers moeten wennen aan de nieuwe karakters die in de

leefgroep komen. De nieuwe mensen brengen ook nieuwe blij momenten. We mogen verkennen wie zij zijn en langzaam ontvouwt hun eigenheid zich binnen onze leefgroep en ze vinden hun plaats wel al vraagt dit enige tijd. Binnen De Witte Mol wordt de nodige ondersteuning geboden bij deze overgangssituaties, er wordt hulp aangeboden door therapeuten, coördinatoren, directie, Mo's. Op dat moment voel je je als leefgroep een stukje gedragen, maar toch is er een weg die je ook zelf moet afleggen als individu en als groep.

Het Zandmanneke heeft een heel ander kader waarin er afscheid moet worden genomen.

Ook op het Zandmanneke (waaronder de groepen Merlijn en Harlekijn zich bevinden) waren er het laatste jaar heel wat veranderingen. Het Zandmanneke vangt kinderen op in dagopvang tot ze mogen doorschuiven naar de volwassenwerking. Eigenlijk is het wijzigen van de groep zorggebruikers hier in tegenstelling tot bij andere groepen, de normale gang van zaken. Medewerkers zijn dit gewoon en de omstandigheden zijn uiteraard minder dramatisch. Kinderen vervolgen hun weg in het leven en schuiven door naar een volgende groep. Meestal is dit ook een verschuiving naar een leefgroep binnen De Witte Mol, waardoor ze ook niet volledig verdwijnen. Er is ook een mooie kant, je kan rustig afscheid nemen en de overgang naar een andere leefgroep gebeurt geleidelijk aan. Zo worden er wenmomenten ingepland in samenspraak met de leefgroep van de volwassenwerking en is het zowel voor zorggebruikers en hun netwerk, als voor medewerkers een minder bruuske overgang. Je ziet als groep ook bij het afscheid wat je bereikt hebt met deze kinderen en dat brengt ook vaak voldoening.

Toch brengen die veranderingen ook bij het Zandmanneke dingen teweeg. Zo verandert ook de werking vaak drastisch wanneer kinderen vertrekken en de plaatsen opnieuw worden ingevuld. Nieuwe gezichten brengen ook hier nieuwe noden met zich mee. Soms moet de infrastructuur aangepast worden, er moet opnieuw gedacht worden "welke structuur deze nieuwe persoontjes nodig hebben". Dit maakt het werk ook boeiend en er is weinig tijd om stil te staan bij het oude. Het nieuwe vraagt alle aandacht. De kinderen binnen het Zandmanneke zijn minder aan elkaar gehecht, omdat ze vaak een erg individuele behandeling nodig hebben, waardoor interactie tussen de kinderen minder aanwezig is en de veranderingen meer ongemerkt voorbij gaan.

Een tijd van komen en gaan, het leven zoals het is...

Zoals bij alles in het leven is er een tijd van komen en gaan. Het oude loslaten doet pijn, maar we krijgen er ook weer iets moois voor in de plaats. Een nieuwe jonge garde die we al heel snel in ons hart sluiten. De oude garde blijft ons voor altijd nabij. Alles wat ze ons brachten nemen we mee om het nieuwe te omarmen.

Het onthaal, verbinder van vele subgroepen binnen De Witte Mol

Ons onthaal wordt gedragen door Marleen, Magda en Laura, een driekoppig team dat drie generaties omvat. Ze leren van elkaars perspectieven, gaan elkaar zowel pushen als temperen en zetten ieder hun talenten in. De veelzijdigheid van dit team is in dit geval een kracht.

We vermelden ook graag Martine, die door langdurige afwezigheid haar taak heeft overgedragen, maar op de achtergrond nog wel regelmatig haar collega's bijstaat.

Het onthaal binnen De Witte Mol neemt heel wat taken voor zijn rekening. De rode draad doorheen deze taken is: structureren, ordenen, verbinden en ondersteunen van de organisatie.

Het onthaal is op de eerste plaats het gezicht en uithangbord van De Witte Mol, het eerste aanspreekpunt voor velen.

Belangrijke hoofdtaken

Het onthaal is de ontvanger van veel vragen en zal hierop gepast antwoorden of doorverwijzen:

- Algemeen onthaal van iedereen die De Witte Mol bezoekt
- Telefoons beantwoorden en doorschakelen naar de juiste persoon
- Ondersteunen medewerkers bij sommige vragen
- Verzekeringen: aangifte en opvolgen;
- Stages, stageplanning met de groep overleggen
- Facturatie
- GDPR
- Ondersteunen van acties (wijn afhalen, printwerk)

Er zijn enkele gemeenschappelijke taken, maar de deeltaken worden verdeeld op basis van de talenten en ervaringen van de teamleden.

Het onthaal heeft contact met alle teams binnen de organisatie. Ze leggen de nodige verbindingen, verwijzen naar de juiste mensen en weten welke weg te bewandelen bij externe vragen. Dit vereist een grondige kennis van de organisatie.

Doorheen de tijd zijn er wel wat veranderingen geweest. Waar het onthaal vroeger als een soort helpdesk fungeerde, heeft de komst

van zelfsturende teams geleid tot meer zelfredzaamheid bij de medewerkers. Het onthaal is nu meer klantgericht. Er is altijd iemand aanwezig; zowel voor externen waaronder bezoekers en vrijwilligers als voor zorggebruikers en hun netwerk en voor medewerkers.

Er is ook regelmatig contact met onze zorggebruikers. Veel mensen van de leefgroepen komen een koffie drinken of knutselen in het hoofdgebouw, nabij het onthaal. Op die manier ben je betrokken bij de kerntaken van De Witte Mol en krijg je meer inzicht in hoe de organisatie werkt en wat er leeft.

Multitasken is ons talent

Een onthaalmedewerker is een talent in multitasken: er gebeurt veel gelijktijdig zoals telefoons, mails, er komt altijd iets tussen. Dit zorgt voor een grote onvoorspelbare factor. Je weet nooit wanneer je iets af hebt. Deze veelzijdigheid omvat zowel de charme, alsook de valkuil van het onthaal. De organisatie probeert daarom de taken goed te verdelen zodat ze behapbaar blijven. Dit voorkomt dat de werkdruk te hoog wordt. De kracht van dit team ligt vooral in het waarderen en inzetten van elkaars sterktes, elkaar dragen en aanvullen.

Voorstelling Sandra Leys

Sinds kort heeft De Witte Mol er een gezicht bij in het beleidsteam: Sandra Leys, onze nieuwe beleidsverantwoordelijke personeel. Sandra wil vooral dicht bij de werkvloer staan en luisteren naar wat er leeft. We gingen met haar in gesprek over de eerste indrukken, haar visie op personeelsbeleid en dromen voor de toekomst.

Welkom bij De Witte Mol, Sandra! Stel jezelf even voor...

In een héél ver verleden studeerde ik af als bachelor in de orthopedagogie. Door een speling van het lot – zo gaat dat soms in het leven – stond ik echter nooit écht op de werkvloer in deze sector, maar rolde ik in de boeiende wereld van human resources. Mensen dus. Het menselijk kapitaal in organisaties en de kracht die er uitgaat van enthousiaste en gemotiveerde medewerkers intrigeren me enorm.

Ik ben dan ook heel blij om binnen De Witte Mol aan de slag te kunnen, met het welbekende Kompas als mijn ruggensteun, om samen met jullie te kunnen bouwen aan de best mogelijke zorg voor onze zorggebruikers.

Naast mijn werk ben ik als single mama van drie pubers (twee dochters en een zoon) vooral druk in de weer als privé-chauffeur naar sportactiviteiten. Daarnaast kan je me heel frequent terugvinden in één of ander Belgisch voetbalstadion, of in het zadel van een – al dan niet ijzeren – ros... of in mijn zetel met een goed boek en een even goed glas wijn.

Je zei dat je iemand bent die graag dicht bij de werkvloer staat. Wat bedoel je daar precies mee?

Als je weet wat er leeft op de werkvloer, kun je ook beter inspelen op noden en uitdagingen. Ik wil dus letterlijk nabij zijn – niet enkel achter een bureau, maar zichtbaar, aanspreekbaar en bereikbaar.

De komende maanden wil ik vooral op zoek gaan naar manieren om dichterbij de medewerkers te staan: hoe kan ik hen beter leren kennen, begrijpen wat hen drijft, en samen met hen werken aan oplossingen?

Hoe past jouw visie binnen het kompas van De Witte Mol?

Volledig! Ik geloof net als De Witte Mol dat we de zorggebruiker centraal moeten zetten in alles wat we doen. Daarom wil ik dat onze HR-processen – van selecties tot inzet van middelen – allemaal

afgestemd zijn op het belangrijkste doel: de beste zorg voor onze zorggebruikers.

Dat betekent dat medewerkers niet zomaar een “middel” zijn, maar een essentieel deel van dat geheel. Tevreden, betrokken medewerkers zorgen voor warme, kwaliteitsvolle zorg.

Je legt dus evenveel nadruk op de medewerkers als op de zorggebruikers?

Absoluut. Voor mij zijn ze onlosmakelijk met elkaar verbonden. Het is geen tegenstelling, maar juist een versterkende wisselwerking. Daarom wil ik op zoek gaan naar de gemeenschappelijke belangen tussen beiden. We hebben allemaal hetzelfde doel: het welzijn van de zorggebruiker.

Wat zou je doen als je volledig vrij spel had?

(lacht) Moeilijke vraag! Ik ben nog volop alles aan het ontdekken. Dan zou ik inzetten op verbinding. Mensen verbinden en laten connecteren met elkaar, daar geloof ik enorm in.

Ik droom van projecten waarbij collega's letterlijk eens in elkaars schoenen kunnen staan. Stel je voor dat een begeleider een dag meedraait met iemand van administratie, of omgekeerd. Door elkaars job te leren kennen, groeit wederzijds begrip. En met dat begrip wordt samenwerken niet alleen vlotter, maar ook leuker en waardevoller.

Tot slot: waar kijk je het meest naar uit in de komende tijd?

Ik kijk er vooral naar uit om De Witte Mol nog beter te leren kennen – de mensen, de dynamiek, de unieke cultuur die hier leeft. Vanuit die verbondenheid wil ik, binnen de complexiteit van mijn functie, op zoek gaan naar de volgende projecten die echt het verschil kunnen maken. Projecten die medewerkers dichterbij elkaar brengen, die onze werking versterken en die uiteindelijk bijdragen aan wat het belangrijkste blijft: de beste zorg voor onze zorggebruikers.

Personeelsverloop, over het algemeen een wederkerend dilemma in de zorg?

8

Sinds de coronaperiode en de jaren daarna heeft De Witte Mol te maken gehad met een opvallend groot personeelsverloop. In 2024 was er bijvoorbeeld bij de contracten van onbepaalde duur een verloop van 13,3%. Daarnaast waren er veel contracten van bepaalde duur die voortijdig beëindigd werden. Onder deze contracten behoren o.a. jobstudenten, medewerkers die na vier maanden niet aan de verwachting voldeden of na deze periode zelf concludeerd dat de functie niet aansloot bij hun verwachting.

Bij De Witte Mol krijgen nieuwe medewerkers in bepaalde gevallen eerst een **contract van bepaalde duur**. Als de evaluatie na vier maanden positief is, wordt dit contract verlengd naar onbepaalde duur.

Uit de analyse van het personeelsverloop van de contracten onbepaalde duur, blijkt dat we verschillende redenen naar voren kunnen schuiven:

- In sommige gevallen voldoet de medewerker niet, waarna De Witte Mol zelf overgaat tot ontslag
- Anderen besluiten zelf hun ontslag in te dienen, omdat ze merken dat de functie niet bij hen past
- Medische problemen die het onmogelijk maken de functie voort te zetten

- Medewerkers die met pensioen gaan
- Overlijden van medewerkers
- Overstappen naar een andere organisatie, zoals Meneer Miel
- De wens naar meer contracturen, die op dat moment niet geboden konden worden binnen de betreffende groep

In al deze gevallen ging het eerder over enkelingen, de meest voorkomende redenen dat medewerkers ontslag geven zijn echter de volgende:

- **Te veel werkdruk:** dit werd vooral ervaren in twee teams waar veel ziekte-uitval was in een korte periode. Dit legde veel druk op de werkende mensen, die het geheel moesten zien draaiende te houden en daarbij nieuwe collega's moesten inwerken.
- **Een zoektocht naar een andere uitdaging:** dit komt het vaakst voor bij mensen met een aanzienlijke anciënniteit en situeert zich dan meestal in de leeftijdscategorie tussen 30 en 39 jaar.
- **Problemen in combinatie met de thuissituatie:** het privéleven bleek in dit geval moeilijk combineerbaar met de wisselende uren en de gevraagde flexibiliteit.

Exitgesprekken worden steeds gevoerd, en daar leren we veel van. Zowel positieve als negatieve elementen komen naar voren, wat ons helpt te begrijpen waarom medewerkers onze organisatie verlaten. Met deze inzichten kunnen we gericht aan de slag:

- Medewerkers geven aan graag snel over te gaan naar een contract van onbepaalde duur.
- Er is behoefte aan meer rolduidelijkheid en verduidelijking van functieprofielen.
- Medewerkers ervaren stress door de hoge mate van flexibiliteit die van hen wordt verwacht.
- Het ziekteverzuim heeft invloed op de flexibiliteit, waardoor de werkdruk verder toeneemt.

Het personeelsverloop wordt per kwartaal gemonitord door het directieteam. Dit stelt ons in staat om gericht te kijken naar eventuele problemen en deze aan te pakken.

Er zijn enkele concrete stappen gezet om de werkdruk voor medewerkers te verlagen:

- Ziekteverzuim wordt nauwgezet opgevolgd: Medewerkers worden aangesproken, en de oorzaak van het verzuim wordt onderzocht om te kijken of er maatregelen getroffen kunnen worden.
- Flexibele diensten: Per team wordt geprobeerd om dagelijks een flexdienst in te plannen, die de opvang van zieke medewerkers op zich neemt. Dit zorgt ervoor dat de overige medewerkers minder vaak uit hun vrije dagen gehaald worden.
- Onthaalbeleid wordt herzien: Nieuwe medewerkers worden nu op een manier onthaald die minder belastend is voor de vaste medewerkers.
- Wervings- en selectietrajecten worden aangescherpt: De lat wordt weer hoger gelegd bij de werving van nieuwe mensen. Medewerkers die uiteindelijk niet geschikt blijken voor de functie, zorgen voor extra werkdruk voor de collega's. Daarnaast gaan we stagiairs opleiden tot vaste medewerkers door hen tijdens hun studie als jobstudent aan te nemen, creëren we meer binding met de organisatie.

Het hoge verloop in de zorg is een complex gegeven en is niet altijd makkelijk te verhelpen, ondanks onze inspanningen. Er is veel werk in de zorg, maar de aantrekkingskracht van andere sectoren maakt het moeilijker om voldoende gekwalificeerde medewerkers aan te trekken. Toch zien we dat onze inspanningen wel degelijk effect hebben, we houden de vinger aan de pols en blijven ons inzetten voor gelukkige en gezonde medewerkers.

Sponsoring Special ad-bus

De Special ad-bus komt eraan...

Onze organisatie heeft stilaan nood aan een nieuwe bus ter vervanging van onze rode bus. Daarom werd er nagedacht over een alternatief om deze aankoop financieel draaglijker te maken voor De Witte Mol.

Ad staat voor advertentie, de firma "Special ad" is op zoek gegaan naar een aantal sponsors uit de buurt en heeft deze ook gevonden. De namen van deze sponsors worden op onze bus geplaatst. Met dit sponsorgeld wordt de bus gedurende minstens vier jaar grotendeels geleased.

Waarom werken we met sponsors?

Een nieuwe bus aankopen is een grote investering. Dit geld kan op deze manier gebruikt worden voor andere projecten, waar de nadruk meer op zorg ligt.

We verwachten onze Special ad-bus eind december of ten laatste in januari.

Deze bus zal feestelijk worden overhandigd in het bijzijn van de sponsors.

Bij het verschijnen van dit magazine is onze Special Ad-bus nog niet angekommen, Daarom hebben we een bron foto gebruikt om een voorbeeld te geven van de bus.

Bron: facebookpagina: De dagmoed.

Vennestraat op uitstap

Op 30 september trokken Dirk, Wim, Ludo, Leentje en Bob van het Ven en Jan van de Oever vanuit de Vennestraat naar het Karelshuis bij de molen van Ezaart. Daar stonden twee mannen, Peter en Luc, ons op te wachten. We stonden klaar voor een workshop 'sandwiches en taart in een houtgestookte oven'. We begonnen met het afwegen van het deeg (60 gram) om hier dan met een speciale 'handgreep' bolletjes van te draaien. Dan moesten de bolletjes wat rijzen om ze vervolgens plat te slaan en er worstjes (de ene al groter en anders van vorm dan de andere) van te draaien. Dan nog een streepje eigeel erover en hop de oven in. Het leuke aan de oven was het doorzichtig glas, waardoor we de sandwiches konden zien bakken. En ja hoor, het resultaat mocht er zijn ... een ambachtelijke sandwich... Een groot verschil met de sandwiches van de bakker !

Dan gingen we aan de slag met de taarten: uitrollen van het deeg met de deegrol, in de vorm leggen en aandrukken, met een vork gaatjes inprikken en vervolgens vullen met amandelspijs en peren. Tot slot nog wat afstrijken voor de extra smaak: de final touch. En deze gingen dan in de houtgestookte oven.

We hebben veel gelachen en plezier gemaakt. We trokken terug richting Vennestraat met voor iedereen een zak heerlijke sandwiches en een lekkere taart !

En ondertussen is onze bucketlist weer aangevuld met ... zelf pizza te gaan bakken.

Merci bakkers!

Belevingswandeling Gemeente Mol & X-act

Wijn ontmoet Kunst

Gastronomische wijnhappening

De brug tussen zorggebruiker, netwerk en organisatie

Binnen De Witte Mol behartigen de netwerkondersteuners de belangen van onze zorggebruikers en hun netwerk, met de visie en kaders van De Witte Mol als stevige fundamenten. Ze vormen een brug tussen zorggebruiker, netwerk en organisatie, en ondersteunen daarnaast bij administratieve en sociale zaken. De Witte Mol telt vier netwerkondersteuners: Elke en Charlotte voor de cluster NAH en Ghloë en Ornela voor de cluster AH +21 jaar. Ghloë neemt ook de cluster AH -21 jaar op zich. Sinds 2025 zijn Elke en Ornela nieuw in deze functie. Benieuwd naar wie ze zijn en wat hen drijft? Lees meer over hen in de kaders!

Wat vinden jullie belangrijk in jullie job?

"Onze rol als brug tussen de zorggebruiker, het netwerk en de organisatie vraagt om duidelijkheid en vertrouwen" vertellen de netwerkondersteuners. "Het is voor ons essentieel om goed te **vertalen tussen alle partijen**, zodat de communicatie helder blijft. We proberen **meerzijdig partijdig** te zijn: we vertegenwoordigen iedereen zo goed mogelijk, zonder iemand uit het oog te verliezen.

Verder vinden we het belangrijk om **de zorggebruiker en zijn netwerk écht te leren kennen** – liefst al vóór de opname. Zo bouwen we een vertrouwensband op die we onderhouden gedurende het hele verblijf, en vaak ook nadien. We willen het netwerk blijven ondersteunen, zelfs wanneer de zorggebruiker De Witte Mol verlaat. We vinden het belangrijk om goed te communiceren, maar onze acties moeten ook in lijn zijn met onze communicatie. Daarom zeggen we: **'do as you say and say as you do'**.

Daarnaast hechten we veel belang aan **laagdrempelige bereikbaarheid**. We willen dat mensen voelen dat ze met alles bij ons terecht kunnen. "

Wat is de grootste uitdaging binnen jullie functie?

"De zorgsector is volop in beweging," klinkt het. "We evolueren van een **zorggerichte** naar een **meer klantgerichte sector**. Daardoor verandert

ook het **verwachtingspatroon van netwerken en zorggebruikers**. Hun vragen zijn vaak terecht, maar het blijft soms een uitdaging om **in verbinding te blijven** met iedereen, zeker als de verwachtingen hoog liggen. Daar ligt voor ons een belangrijk evenwichtspunt."

Welke kwaliteiten zijn belangrijk binnen jullie functie?

"Een goede netwerkondersteuner heeft zeker de **basishouding van een maatschappelijk werker**: in verbinding kunnen gaan met mensen, luisteren zonder oordeel, en zich flexibel aanpassen aan wie tegenover hen zit. We proberen telkens door een andere bril te kijken, zodat we iedereen écht kunnen begrijpen en verbinden."

Jullie vertegenwoordigen het netwerk. Wat betekent dat netwerk precies voor jullie en voor De Witte Mol?

"**Het netwerk is onmisbaar**," klinkt het overtuigd. "Zonder dat netwerk missen we puzzelstukjes van het verhaal van de zorggebruiker. In ons kompas staat de zorggebruiker centraal en de inzichten van het netwerk helpen ons om dat beeld compleet te maken. Alleen zo kunnen we de **beste, meest afgestemde zorg** bieden."

Tot slot, kunnen jullie een betekenisvol moment delen?

Elke glimlacht: "Onlangs namen we afscheid van één van onze zorggebruikers. Zijn familie was erg nabij, ook tijdens die laatste dagen. Ze bleven slapen op De Witte Mol om samen afscheid te nemen. Ondanks het verdriet was er een warme, gemoedelijke sfeer. Het was mooi om de verhalen van vroeger te horen en om zo de zorggebruiker weer beter te leren kennen.

Dat moment maakte nog maar eens duidelijk hoe belangrijk het is om onze mensen écht te leren kennen – in onze NAH-cluster betekent dat ook veel aandacht voor wie ze waren vóór hun letsel."

Ghloë

Charlotte

"Hallo! Ik ben Ornela, 37 jaar, getrouwd en trotse mama van twee kinderen. In mijn vrije tijd hou ik van reizen, uit eten gaan en gezellige activiteiten met vrienden en familie. Als het even kan, probeer ik ook tijd te maken voor sport – al is dat soms een uitdaging met alles wat er op mijn bord ligt!

Professioneel heb ik altijd gewerkt vanuit mijn hart. Ik heb een diploma in Maatschappelijk Werk en heb de afgelopen tijd bij RevArte Edegem gewerkt, waar ik ondersteuning bood aan patiënten met CVA, NAH en orthopedische aandoeningen. Sinds mei 2025 werk ik als de nieuwe Netwerkondersteuner voor de Cluster AH +21. Ik bied hierin ondersteuning bij leefgroepen Zandheuvel, Duin, Korrel, Kiezel, Kassei en Kinker

Kortom, ik ben een levensgenieter die altijd streeft naar het beste voor anderen en zichzelf. Ik kijk ernaar uit om jullie beter te leren kennen en onze samenwerking tot een succes te maken!"

Ornela

"De netwerkondersteuners van De Witte Mol bouwt elke dag bruggen – tussen mensen, verhalen en werelden. Zo maken zij het verschil, betekenisvol, in het leven van onze zorggebruikers en hun omgeving."

Elke

"Ik ben Elke Van Gompel, sinds januari aan de slag als netwerkondersteuner van enkele NAH-groepen.

Al 15 jaar voel ik me thuis op De Witte Mol. Ik begon hier vlak na mijn studies als begeleidster in de Zandsluis.

Nadien heb ik nog op enkele andere groepen gewerkt, om nu in een andere functie mijn goede zorgen verder te zetten.

Op deze manier leer ik de andere kant van de zorg kennen en kom ik meer te weten over het reilen en zeilen binnen een voorziening."

Verhuizen: het oude loslaten en het nieuwe omarmen...

Verhuizen om de clusterwerking te bevorderen

De verhuis van Duin, Korrel en Zandkasteel was een belangrijke stap in de vernieuwing van onze organisatie. Dit proces was niet alleen een logistieke uitdaging, maar ook een emotionele overgang voor zowel zorggebruikers als medewerkers. Zoals eerder vermeld, werd blok 3 gerenoveerd, als onderdeel van de vernieuwing van onze gebouwen. In het kader van onze clusterwerking, waar groepen met een gelijkaardig doelpubliek samenzitten in één cluster, verhuisden Duin en Korrel naar blok 3 en ging het Zandkasteel naast de Zandloper wonen. Deze nieuwe indeling zorgt ervoor dat de leefgroepen binnen hun teamwerking elkaar letterlijk en figuurlijk meer nabij zijn, wat de samenwerking ten goede komt.

Een goede voorbereiding vergroot de kans op succes.

Een verhuis is uiteraard een hele gebeurtenis. Het hele huishouden en alle spullen van tien zorggebruikers verhuizen, vraagt een goede voorbereiding. Voorheen werd een projectgroep samengesteld rond de organisatie en uitvoering van de verhuis, om alles in goede banen te leiden.

Ons technisch team werkte hard om alles tijdig klaar te hebben en ook al waren er wel wat onvoorziene omstandigheden: de drie groepen konden tijdig verhuizen!.

Een nieuwe structuur zoeken.

In de weken voorafgaand aan de verhuizing werden de groepen langzaam voorbereid op verandering. Binnen de dagdagelijkse werking werd alles ingepakt, stilletjes aan werd het eigen vertrouwde plekje losgelaten. Alle dingen die ons plekje anders zo gezellig maken, werden opgeruimd en verplaatst. De hectiek van dit alles bracht bij onze zorggebruikers soms verwarring. We zagen het in kleine gedragingen, dat ze voelden dat er iets stond te gebeuren. Om dit op te vangen werd de hulp van onze therapeuten mee ingeroepen. Zorggebruikers werden meer uit de groep gehaald voor een activiteit en er werd een gezellige busrit gepland op de dag van de verhuis. De zorggebruikers gingen ter voorbereiding regelmatig kijken naar hun kamer in het nieuwe gebouw, op die manier werd het voor hen tastbaarder gemaakt.

En dan is er de dag van de daadwerkelijke verhuis...

Een spannende dag, de zorggebruikers brachten hun eerste nachtje door in hun nieuwe thuis. Alles verliep vlotter dan verwacht, met vereende krachten kreeg alles een nieuw plekje. En dan is het opnieuw landen. Hier brengt ieder zijn talenten naar boven, de ene zorgt voor de inrichting van het nieuwe plekje, de ander is goed in structureren, iemand brengt kleine items aan die gezelligheid brengen en nog iemand anders probeert in de chaos rust te creëren voor onze zorggebruikers. Het loopt gesmeerd, al zijn er overal wel eens momenten van extreme drukte, onrust en verwarring.

Onze cliënten moeten terug hun plek zoeken, kamers moeten soms herverdeeld worden, er zijn zorggebruikers die zich wat verloren voelen, ook medewerkers zijn die eerste dagen zoekend naar de nieuwe structuur.

Terug thuiskomen

Het netwerk van onze zorggebruikers is over het algemeen erg tevreden met onze nieuwe locatie, de kamers zijn leuk, de leefruimte is fris en gezellig, al zijn er uiteraard families voor wie de verhuizing moeilijker is. Vragen zoals "Waarom moeten wij nu net verhuizen?" komen naar voren, wat de emotionele kant van de verandering benadrukt. Zoals bij elke verandering, zijn er moeilijke momenten, maar nu iedereen zijn nieuwe plekje heeft ingenomen kan iedereen stilaan thuiskomen.

Tot slot een woordje van dank

Dank je wel aan ons technisch team voor het harde werk, zonder hen was deze verhuis niet tot een goed einde gekomen. Tot slot ook een welgemeende dank je wel aan de schilders die het Zandkasteel hielpen opfrissen.

De herdenkingsviering: herinneringen zijn er om warm te houden

De herdenkingsviering is ontstaan vanuit de pastorale werkgroep. Deze werkgroep wil vooral tijdens het levenseinde van onze zorggebruikers een belangrijke zorg-rol opnemen. Dit wordt enerzijds gedaan vanuit een christelijk gedachtegoed, maar we willen eveneens dat dit voor een breed publiek toegankelijk blijft.

"Wat je in je hart bewaart, geraak je nooit meer kwijt."

Hieruit vloeit uiteraard dat we de gedachte levend willen houden aan de mensen die ooit deel uitmaakten van onze organisatie. Zij hebben immers onze organisatie mee gevormd tot wat ze nu is.

Op die manier ontstond onze herdenkingsviering, een jaarlijks moment waar alle overleden zorggebruikers van het voorbije jaar worden herdacht. Doorheen het bestaan van De Witte Mol is dit herdenkingsmoment uiteraard gegroeid en veranderd. De tijd voor corona vierden we de herdenkingsviering met teksten en muziek in onze hoofdbouw. Na corona zijn we op zoek gegaan naar alternatieven en zo ontstond de troostwandeling. We starten samen vanuit een ingetogen moment met muziek en tekst in de hoofdbouw en vertrekken dan naar de leefgroepen, waar zij op hun beurt een klein moment creëren om hun overleden zorggebruikers te gedenken. De herfst, het donker, die tijdsgeest speelt mee in de sfeer die we willen creëren. Nadien komen

we samen bij het herdenkingsmonument. Als afsluiter eten we een lekker gebakje en drinken we iets met alle genodigden. Samenkomen rond onze overleden zorggebruikers zorgt voor verbinding, een gevoel van er nog bij horen, erkenning van het belang van zij die er niet meer zijn. Naar het netwerk toe willen we de boodschap geven dat hun zorggebruiker niet vergeten wordt. Er worden samen verhalen verteld en herinneringen opgehaald en dat alles maakt dit samenzijn tot een helende gebeurtenis.

Ons herdenkingshoekje, een plaats om even stil te staan bij de mensen die ooit mee onze koers bepaalden.

In die beginjaren werd er een herdenkingshoekje gemaakt met stapstenen en daarop de namen van onze overledenen. Ondertussen is dit door de hoeveelheid aan overledenen omgebouwd tot een rustige hoekje met veertien ornamenten in de vorm van palen met daarop de naamplaatjes van onze overledenen.

Er staat een bank in een oase van rust tussen de bomen. Hiermee willen we even stilstaan bij onze overleden zorggebruikers. Het is de bedoeling dat ons herdenkingshoekje een toegankelijke plek is, je kijkt in de oneindigheid tussen twee bergjes. Zij die er niet meer zijn, werden opgenomen in de natuur, maar blijven toch aanwezig op de paaltjes in onze herinnering. Daar staat dit hoekje symbool voor.

Een dag vol goesting en groei

Op 8 september kreeg onze cluster NAH een flinke dosis inspiratie tijdens een boeiende vormingsdag met Simon Godecharle. Het werd een dag vol energie, inzichten en nieuwe ideeën!

Wie is Simon Godecharle?

Simon Godecharle is een veelgevraagd spreker, trainer en psycholoog, gespecialiseerd in het versterken van veerkracht en samenwerking binnen zorg – en hulpverleningsorganisaties. Met zijn jarenlange ervaring in de geestelijke gezondheidszorg weet hij als geen ander hoe belangrijk het is om met warmte, humor en realisme te spreken over de uitdagingen van het werkveld. Zijn aanpak is tegelijk scherp, menselijk en verrassend herkenbaar.

Een lezing die smaakte naar meer

De dag startte met een inspirerende lezing waarin Simon ons meenam in thema's als motivatie, verbinding en het belang van zelfzorg in het werk met mensen met NAH. Zijn verhalen waren doorspekt met herkenbare situaties en een flinke portie humor, waardoor de voormiddag voorbijvloog. "Goesting krijgen in meer" was precies wat hij teweegbracht: zijn woorden zetten aan tot nadenken, maar vooral tot doen.

Workshops in de namiddag

Na een gezellige lunch gingen we in kleinere groepen aan de slag tijdens verschillende workshops. Daar konden we dieper ingaan op wat Simon in de voormiddag aanraakte. Er werd uitgewisseld, geoefend en gelachen – maar ook stilgestaan bij wat ons als team sterker maakt. De afwisseling tussen luisteren, reflecteren en zelf ervaren zorgde voor een fijne dynamiek.

Met hernieuwde energie naar huis

Aan het einde van de dag keerde iedereen huiswaarts met frisse ideeën, een glimlach en vooral nieuwe goesting om verder te bouwen aan warme, veerkrachtige zorg.

Vrijwilligersfeest

Op woensdag 5 november vond op De Witte Mol ons jaarlijkse vrijwilligersfeest plaats. Een warme en gezellige avond waarop we al onze vrijwilligers in de bloemetjes zetten. Terecht, want zij betekenen enorm veel voor onze organisatie én voor onze leefgroepen. Hun inzet, enthousiasme en betrokkenheid maken elke dag het verschil, en dat wilden we met dit feest nog eens extra benadrukken. Tussen de foto's vind je wat uitspraken die onze journalist opving tijdens de avond.

“Ik ben ooit meegevraagd door vrienden die hier al twintig jaar vrijwilligen. Sindsdien kom ik met plezier mee naar De Witte Mol-feesten.”

“De sfeer en gezelligheid geven me de meeste voldoening. Elke dag vrijwilligerswerk is er eentje vol leuke ontmoetingen.”

“Als wekelijkse vrijwilliger voel ik me echt deel van het team. Mooi om het jonge team de laatste tijd zo te zien groeien.”

20

“Hier werken zoveel warme mensen – dat voel je meteen.”

“Fijn om op het vrijwilligersfeest iedereen nog eens te ontmoeten.”

“Het eten was héérlijk!”

“Tof om dit feest met ‘ons groepje’ te beleven. We zien elkaar weer, lachen veel en genieten van een avond vol lekkers en plezier.”

Leefgroepacties

Elke leefgroep doet jaarlijks een leefgroepactie met als doel wat extra centen in het laatje te krijgen. Ze bepalen zelf welke activiteit ze doen, hoe ze deze organiseren en wat ze met het verzamelde geld doen.

We willen graag dat onze groepen zo zelfstandig mogelijk werken. Leefgroepen werken en bepalen hoe ze hun geld beheren. Ze leggen voor het opzetten van de leefgroepactie het doel vast waarvoor de opbrengsten van de actie worden gebruikt. Ze krijgen een jaar de tijd om dit geld nuttig te besteden. Er zijn groepen die een leuke uitstap doen of er wordt iets extra aangekocht voor de leefgroepwerking, het interieur,...

In het verleden deden veel leefgroepen een eetdag, dit was echter een zeer arbeidsintensieve dag en momenteel zijn ze daar van af gestapt. Momenteel worden veel van onze acties online gepromoot via onze sociale media kanalen.

Heel wat uiteenlopende acties

Enkele voorbeelden van deze acties zijn: een speculaasverkoop, een inzameling van oude kledij, verkoop van koffie, juwelen, soep en spaghetti, een verkoop van Wondr producten, paaseieren, Lu koekjes, Milka producten, enz. Elke leefgroep probeert op zijn manier wat extra geld in het laatje te krijgen.

Leefgroepacties zorgen voor een extraatje...

Dit geld werd o.a. besteed aan: een uitstap naar de Efteling, de aankoop van een extra grote koelkast, een schommelstoel in de tuin, extra speelgoed, muziekinstrumenten,...

Door deze acties te steunen help je ons om onze zorggebruikers te laten genieten van iets extra. Op deze manier dragen we allemaal ons steentje bij aan de warme thuis en zorg op maat die De Witte Mol biedt aan zijn cliënten.

NIEUW: Kookboek Tony

Het perfecte geschenk voor de feestdagen!

Ontdek het uitgebreide digitale kookboek van Tony Aerts, zorggebruiker in leefgroep Zavel. Met zijn jarenlange ervaring in de horeca weet Tony als geen ander hoe je de meest smakvolle gerechten op tafel tovert. In dit kookboek bundelt hij zijn favoriete recepten, telkens met zijn unieke "Tony's Touch".

Omdat het een digitaal kookboek is, heb je het altijd binnen handbereik op je tablet, smartphone of laptop. Bovendien worden er regelmatig nieuwe recepten toegevoegd.

Tony heeft voor de lezers van dit magazine een feestelijk recept geselecteerd als exclusief voorproefje uit zijn kookboek. Ben je benieuwd naar het volledige boek? Scan dan de QR-code hieronder en schrijf je in om op de hoogte te blijven zodra het verschijnt.

Tomaat garnaal

Ingrediënten

8	Roma tomaten
600G	Grijze garnalen
250G	Mayonaise
15G	Verse krulpeterselie
15G	Verse bieslook
15G	Verse basilicum
4	Sjalotten
	Zwarte Peper
	Zout

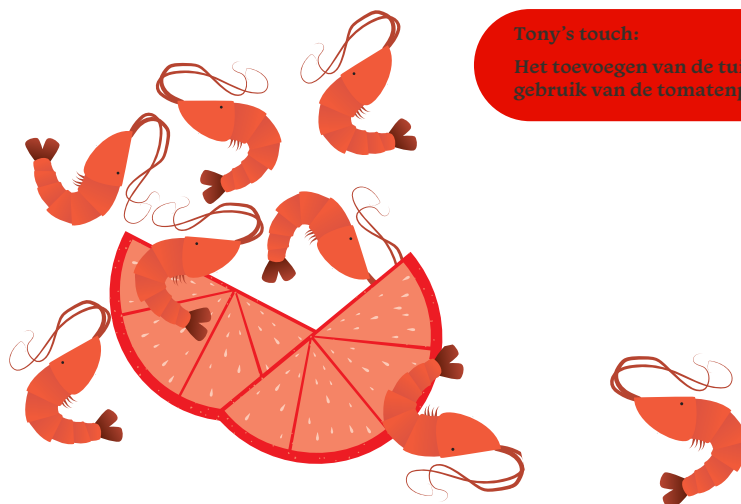
Recept:

- 1 Haal het harde gedeelte in het midden van de tomaat eruit.
- 2 Snij de kop eraf en haal de pulp uit de tomaat (uithollen)
- 3 Hou de pulp bij.
- 4 Snij of cutter of knip de tuinkruiden fijn (peterslie, bieslook, basilicum).
- 5 Snij de tomatenpulp fijn.
- 6 Snij de sjalotten fijn.
- 7 Meng de garnalen met de tomatenpulp, de tuinkruiden, de sjalotten en de mayonaise (niet te veel op doen)
- 8 Kruid het af met peper en zout.
- 9 Als alles goed ondereen is gemengd, proeven en indien nodig, bijkruiden met peper en zout.
- 10 Dan doe je het garnalenmengsel in de uitgeholde tomaten en zet de kop terug op de tomaten.
- 11 De overschot van het garnalenmengsel langs de tomaten op de borden dresseren.

Tony's touch:

Het toevoegen van de tuinkruiden en het gebruik van de tomatenpulp.

Wil je meer weten?
Vooraf inschrijven?
Scan dan deze QR-code
of surf naar
www.dewittemol.be

Afscheid van Leentje

Ons Leentje

Lieve Leentje,

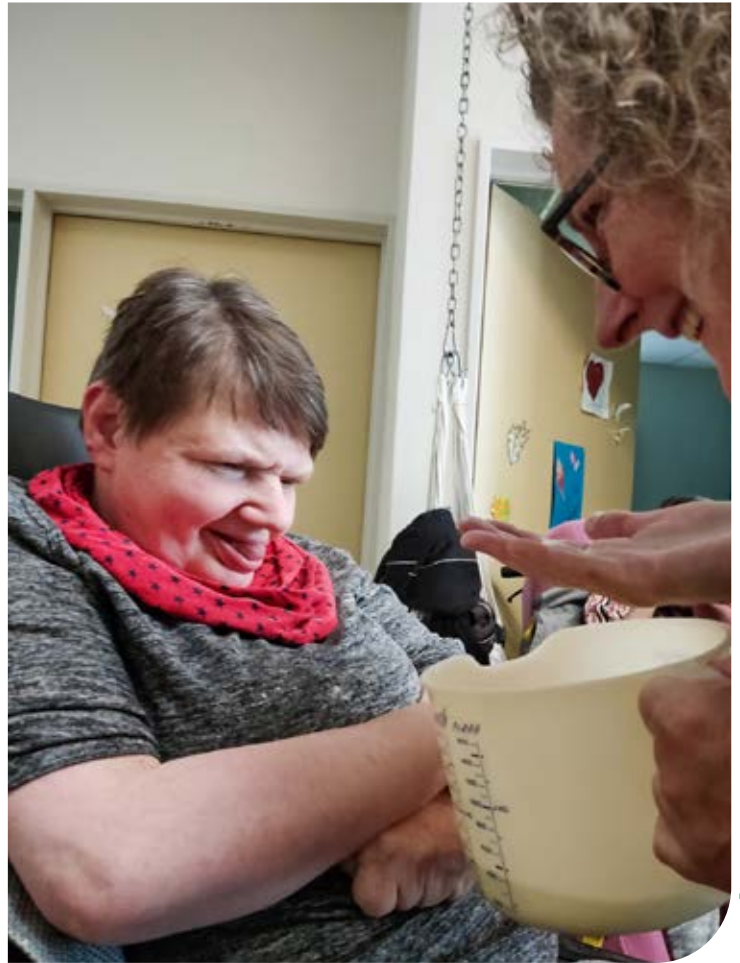
Wie had er nu een maand geleden gedacht dat we afscheid moesten nemen van jou.

Een dom ongeluk, een speling van het lot. Vaak zoeken we naar verklaringen, naar: waarom moest dit gebeuren?

We kregen geen antwoord, en het lijkt erop dat we moeten aanvaarden. Tegelijk willen we jou meenemen in een mooie herinnering, in vele onvergetelijke momenten.

Als we denken aan ons Leentje, dan zien we ze zitten op De Duin in haar relax op de oude plaats van Monique. Rustig mijmerend, een beetje doezelend, soms kijkend naar buiten terwijl ze soms haar typische geluidjes liet horen. Jij, genietend van de rust rondom jou, dat was ons Leentje de laatste tijd.

Maar dat was maar een deel van ons Leentje. Er was zoveel meer. Ze kon wel van zich laten horen met een schrill stemmetje riep ze dan, als er onrust was of iets wat we niet direct konden verklaren. Soms had ze dan een beetje nood aan even rustig op de kamer zitten met een muziekje of even in de tuin genieten en rondkijken. Eventjes alleen... die drukke momenten gingen dan ook weer voorbij.

Leentje, zo werd je genoemd. Ook al was je fysiek groot geworden, je bleef altijd een beetje die kleine Leentje voor jouw familie en andere naasten. Je had wel wat zorgen nodig en wat ben jij met je gat in de boter gevallen met jouw ouders, je zus Anne-Marie en Julien en later Ria. Lydie, je verzorgende, Suzanne en nog zoveel anderen. Je werd gekoesterd. En dat zag je aan alles. Aan de manier waarop je pronkte in je rolstoel met je gezellige pluizige truien, je warme sokken en je knusse pantoffeltjes. Dat was helemaal Leentje, geliefd en verzorgd door iedereen die haar omringde. In de verhalen over jou die ons vorige week bereikten, hoorde we van een jongere versie van Leentje met behoorlijk wat deugnietrij. Het waren verhalen die ons deden glimlachen. Nog steeds wist je goed wat je wou. Met een pittig gebaar kon je je slabber wegduwen die volgens jou in de weg hing, soms vloog de koffie dan wel eens in het rond.

Wanneer we graven in herinneringen zien we vooral veel kleine geluksmomentjes waar jij van kon genieten. Je koffie met heel veel melk, eten met smaak, bezoeken van Julien en Ria. Wandelingen maken en erna een chocomousse van Julien eten, fietstochtjes met Janne, muziek en klank met Claudia. Je had wel duidelijk je voorkeuren in muziek. Het liedje 'Daar bij die molen' kon bij jou vaak een glimlach tevoorschijn toveren, al helemaal als Julien dit voor je zong. Even mee shaken op de muziek was je ook niet vreemd.

En dan was er jouw onvergetelijke lieve lachje, soms een stil lachje, wanneer iemand je even aanraakte of nabij kwam. Maar er was ook een schaterlach, die kon komen zomaar uit het niets.

Lieve Leen, Leentje. Dank je wel voor wie jij was, zoals Julien het zo mooi vertelde. Je maakte door wie jij was van ons allemaal een beetje een beter mens.

Wat zullen we je missen, te beginnen bij je speciale kopje waaruit je koffie dronk, je gekke geluidjes, je zachtheid, jouw plekje dat je innam aan tafel, jouw familie Julien en Ria, de dinsdagbezoeken van Lydie, jouw chocomousse, de koekjes van Julien, de manier waarop je hoofddekseksels afgooide die we je al eens op je hoofd zetten met carnaval of op je verjaardag. Kortom alles wat jou tot Leentje maakte gaan we missen, maar vergeten...nooit. Voor altijd zal jij een Duintje zijn...

Januari

Nieuwjaarsviering

Zaterdag 10 januari

AH: 13u30 / NAH 14u30

April

De Witte Mol Feest

23 april tot en met 26 april

Juni

De Witte Mol fietst & wandelt

Zondag 7 juni

Slechts
€ 25

verkrijgbaar
vanaf
midden
december

Koken met Tony

Een digitaal kookboek